

پولوس رسولی اولین نامه قورنتیانی کلیسا را

صلا رُشه، تا چي زوعه، چمه خداوند عیسی
 مَسیح نه رَفَق بَبه.

جدایی کلیسا دلکا

۱۰ برا ان، چمه خداوند عیسی مَسیح نومینه
 شِمکا خاشتو خازمه کن یندینه یک دل بَبه،
 تا شِمه مینکا تَفَرَقه مَبو. بسکم شمه دلکا هم
 فکریکا و هم نَظریکا ایله آبه. ۱۱ چمن برا ان،
 اِی خونه کن خلوته گه آدَمین بَیمِشون خَبر
 دوعه یه کن شِمه مینه کا بَرگه ژر اییه. ۱۲ چمن
 منظور اَمه کن شِمه باتیرون، «آز پولوسی پیرو
 ایم»؛ دِیتر گسی باتی، «آز آپولوسی پیرو ایمه»؛
 ایله باتی، «آز کیفا پیروایم»؛ و دِیتر گسی باتی،
 کن «آز مَسیح پیرو ایمه».

۱۳ مَگم مَسیح قسمت بَبه؟ مَگم آ کن شَمرا
 صلیبی سَرِدِر جِیَبَسِتِشون و کِشِتِشون پولوس
 به؟ مَگم شمه پولوسی نومینه غسل تعمید
 گِیرون؟ ۱۴ خدا شکر بَگم کن غِیرآز گِریسپوس
 و گایوس، هیچ کِرمی شِمکا تعمید آندامه، ۱۵ تا
 گسی مَشا وایه چمن نومینه تعمید گُتروته.
 ۱۶ اَلبِت اِسْتِفاناسی گه آدَمون نی تعمید دامه؛
 ولی یادیکام نیته کن دِیتر گسی تَعْمِیدِیم دوعه
 ببو. ۱۷ اِی خونه کن مَسیح بَمن نَندِشه تا
 تعمید بدرم بَسکم عَندِشه تا انجیلی خَشه

۱ پولوسی طَرفِیکا، کن خدا خواستنه خله
 آبه تا مَسیح عیسی، رسول ببو، و چمه
 برا سوسِتِنسی طَرفِیکا،

۲ خدا کلیسارا کن شهر قورنتوسیکاز، و آینی
 کن مَسیح عیساکا تَقَدِیس به اینه و آینشون
 صلا رُیه تایندینه موقَدَس ببون، گِرد آینی نه کن
 هر دِیتر چگاکا چمه خداوند عیسی مَسیح نومی
 خِله بَگن، کن چمه خداوند و چوون خِداوند:
 ۳ فیض و صلح سلامتی چمه دَد خدا
 طَرفِیکا، و خداوند عیسی مَسیح طَرفِیکا، شمه
 سَرِدِر ببو.

شکر گرد

۴ آز اوزون اِشْتَن خدا، شِمه خونه و خدا
 آ فیضی خونه کن مَسیح عیساکا بَشِمه
 بَخِشِستَشه، شکر بَگم. ۵ اِی خونه کن شمه
 مَسیح دِلکا هر چیی ایکا، گِرد کلامیکا و
 همه اِ اَلَمَند گِریکا غنی آبه ایرون ۶ حتی
 چمه شاهیدی مَسیح سَرِدِر شِمه دِلکا تَایید
 آبه، ۷ هته کن شمه چمه خداوند عیسی
 مَسیح ویگردستِه مونْتِظِیرون، هیچ خَلا ایکا
 بی نَصِیب نیرون. ۸ اَبَشِمه تا به آخِر آمبست
 غَم بَرَدِیه، تا چمه خداوند عیسی مَسیح روجیکا
 بی تَقصیر بَبه. ۹ خدا وفادار، آخِداپی کن بَشِمه

حکیمون شرمند آگر، خدا آ چپی ای کن دنیا
بی عجز یموستی، اینتخاب گردشہ تا قودرت
مندون شرمند آگر؛^{۲۸} خدا آ چپی ای کن ام
دنیا آی پست و گچ یموستی، حتی آ چپی
ای کن وجودشون نیته، اینتخاب گردشہ تا
هر چپی ای کن وجود بداشتی هیچ آگر،
^{۲۹} تا هیچ اینسانی خدا ناریکا ایفتخار نگر.
^{۳۰} و چی خونه آ کن، شمه مسیح عیسی دلکا
هسترون، آ مسیح عیسی کن خدا ظرفیکا آمه
و چمرا حکمت آبه یه، یعنی چمه صالح به،
قودوسی و رخصته.^{۳۱} تا هته کن ارمیای
پیغمبری کیتاویکا نوشته آبه یه: «هر کم
ایفتخار بگی، به خداوند ایفتخار بگر.»

بولوس مسیح مصلوب به ایلام بگی

۲ برا ان آز نی، هنگومی کن شمه ور
آمیم، نامیمه تا خدا رازون، یاله گفونه
و حکمتینه شمرا ایلام بگرم.^۲ ای خونه کن
اشتن تصمیم داریمه شمه دلکا، چیزی غیراز
عیسی مسیح مزیم، کن آنی مصلوب به عیسی
آ.^۳ و آز برگه عجز گیری، و ترسو لرزیه شمه
ور آمیم.^۴ و چمن پیغوم و گفن حکیمانہ کلمه
اونه کن قانع بگیه بته، بلکم خداروح خرنیه
وایم،^۵ تا شمه ایمان اینسانیه حکمتی سر مبو،
بسگم خدا خرنیه بو.

حکمت، خدا روح کا

^۱ ام حالیکا، آمه یاله آدمون دلکا حکمتی
خونه گف بزومون، هر چنه نه آ حکمتی کن
ام زمونه شنه یا ام زمونه حاکمین شن، کن
نیفیت آبرا محکوم آبه اینه،^۷ بلکم خدا نون
آبه حکمتیکا گف بزومون کن ایله رازه و جیگاش
هردیته، آ حکمت کن خدا دنیا خلق به به ن،
چمه شکوه و جلالیرا تین گردشہ.^۸ هیچ کرم

خبری موعیظه بگم، ولی نه دنیا حکیمه گفونه
کن قانه بکنه، تا نگر کن مسیح صلیبی خنر،
هیچ آبو.

خدا خنر و مسیح حکمت

^{۱۸} ای خاطر کن صلیبی پیغوم اینبرا کن
نیفله بین نادونیه، ولی امرآ کن خدا نیجانی راه
دلکامون، خدا خنر.^{۱۹} ای خونه کن اشعای
پیغمبری کیتاویکا نوشته بته:

«حکیمون حکمتی نیفیت بگمه

آفهمون فهمی هیچ آمگرد.»

^{۲۰} حکیمه آدم کرم چگا کار؟ تورانی موعلم
کرم جگان؟ ام زمونه کا نظر آدر کرم
جگا کاینه؟ مگم خدا دنیا حکمتی، نادونیش
نکرد؟^{۲۱} چون آ چگا ایکا کن خدا حکمتی
خونه دنیا نیشته حکمتی راه نه خدا آزنه، خدا
مصلحتی انتر ویندشه کن هم نادونی را نه کن
آمه موعیظه بگمون، اینی کن ایمان بوگردین،
نیجات بدر.^{۲۲} ای خونه کن یهودین نشونه
و موعجز آپیشونه و یونانی ان حکمتی دومله
این،^{۲۳} ولی آمه مصلوب آبه مسیح موعیظه
بگمون کن یهودیونرا لیسکبسته سه آ و غیر
یهودیونرا نادونیه،^{۲۴} ولی اینبرا کن خله به اینه،
چه یهودی ببون چه یونانی، مسیح، خدا خنر و
خدا حکمته.^{۲۵} چون آ چپی ای کن خدا خونه
نادونی بویندیمون، اینسانی، حکمتیکا حکیمانہ
تر و آ چپی ای کن خدا خونه عجز گیری
بموستیمون، اینسانی اینجاریکا قودورتر.

^{۲۶} برا ان، اشتن وضو اوضا یاد آرفته:
آ هنگومی کا کن خدا بشمه خلیش کرد.
شمه ویشتری، دنیا ارزشونه، حکیم بحیساب
نامیرون؛ و شمه ویشتری، قودرت مندونکا و
نجیب زاد اونکا نیرون.^{۲۷} ولی خدا آ چپی ای
کن دنیا آی نادونی آرنی؛ اینتخاب گردشہ تا

جدایی کلیسا دلکا

۳ ولی یران، از نَشايمه هنته آینی شیوار
 کن خدا روح چوون دلکار شَمنه گف
 بَزَنم بَسْگم هنته جيسمانیه آدمون شیوا گف
 ژمه، یعنی هنته آینی کن مَسِیح دلکا، چَلِیه
 خِرْدَنین. ۲ از بَشْمه گوژدی عَوْض شِت آدامه،
 اِی خونه کن چیرا آمادَ نیرون و هَنوژنی آمادَ
 نیرون، ۳ چیرا کن هَنوژنی جيسمانیه چییون
 دومله ایرون. وقتی شَمه دلکا زَرَبِد و ژُر هِسْتَه،
 مَگم شَمه هِم کار آنیِموسْت کن جيسمانیه
 چییون دومله ایرون و اینسانیه راه دلکا رفتار
 بَگرون؟ ۴ اِی خونه کن وقتی گسی باتی: «آز
 پولوسیکا پیروی بَکم،» و دِیَری باتی: «آز
 آپولوسیکا پیروی بَکم،» مَگم دِیَری اینسانون
 شیوار نیئه؟

۵ مَگم آپولوس کیه؟ پولوس کیه؟ آین تاکه
 پاسرینی هِسْتینه کن خدا هَر کِرم آوونکا
 وظیفه اِی آدَاشه تا شَمه چوون واسیطه نه
 ایمان بوغر. ۶ از دونه گَشْتِمه و آپولوس آی
 آویاری گردش، ولی آ دونه پَرْمه باعث خدا
 به. ۷ پس نه آگش کارآیه و نه آ کن آویاری بَگی،
 بَسْگم تاکه خِدايه کن دونه پَرْمه باعث نبی.
 ۸ آگن بَگشتی و آگن آویاری بَگی، هَر دِ ایلَه اینه
 و هَر کِرم اِشْتَن زَمْت گشته انداز، مژد ویرگت.
 ۹ اِی خونه کن آمه خدا همکاریمون. شَمه
 خدارا، عیمارت و زَمینی، گشتو کار هِسْتیرون.
 ۱۰ آ فیضی نه کن خدا بَمَنِش آدوَعیه، هنته
 ماهیر میعماری شیوار هیمی پَگندِمه و دِیَری
 گسی آهیمی سَرِدِر ساختیمان سی آرگرد. ولی
 هر کم پی هوش ببو کن چنتر سی آرگرد. ۱۱ اِی
 خاطر کن هیچکس نیشا آ پَکند هیمی سَرِدِر،

اِم زَمونه حاکیمونکا اِم حیکمتیکا سَر آینگین،
 اِی خونه کن آگم آینا سَر آگنه بِنه، خِداوند
 شکوه و جلالی صلیبی سَرِدِر نِکَشِیه. ۹ هَنه کن
 اِشعای پیغمبری کیتاویکا نوشته بیه:

«آچی اِی کن هیچ چمی نویندِشه،

هیچ گوسی دَرَسْتَن نی،

و هیچ فِکریا آرسنه نی،

خدا آنینرا کن آوون ری بَدَاشتی آمادَ

آگردشه.»

۱۰ خدا آی اِشْتَن روح واسیطنه اِم چییون
 چَمرا دیار آگردش، چیرا کن خدا روح گرد
 چییون، حتی خدا اعماقی نی بَگردستی. ۱۱ چون
 غَیرا اینسانی روح، کن چی دلکار، کیه کن
 اینسانی فِکرونکا باخبر ببو؟ هَنترکه، تاکه، خدا
 روخه کن خدا فِکرونکا باختر. ۱۲ ایشه آمه اِم
 دِنیا روح ویگتَمون نی، بَسْگم خدا روحمون
 ویگتیه، تا آچی اِی کن خدا آمش خلا
 دوعیه، بَزَنم. ۱۳ و آمه اِمیکا گف بَزَمون، آ نی
 نه گَفْنِیه کن اینسانیه حیکمتینه آموچ گتَمون
 ببو، بَسْگم آ گَفْنِیه کن خدا روح آموچ دَر؛ و
 اِی خاطر روحانیه خییقتون آنینرا کن اِشْتَن
 دلکا خدا روح بَدَاشْتِنه، باتیمون. ۱۴ اینسانی
 کن اِشْتَن نفسی دومله ببو چییی کن خدا
 روح مَرَبوطه قبول نییگرد، اِی خونه کن چی
 نظریکا نادونیه، و آوونکا سَر بر نییگرد، چیرا
 کن تاکه، خدا روح نه بی چوون دِرست به
 کا، سَر آگِنسته. ۱۵ آ کن خدا روح بَدَاشتی گرد
 چییون سَر دیوون بَگی، ولی هیچ گم نییشا چی
 خونه دیوون بَگی.

۱۶ «چون کیه کن خداوندی فِکری بَزنه

تا بی آموچ بَدَر؟»

ولی آمه مسیح فِکری دارم.

اینظارِ شونه کن وفادار ببو. ۳ ولی مرا دِ شمه قیضاوت گرد یا هر دیتر اینسانیه محکمه کا قیضاوت، موهم نیه. بَسکُم آز حتی اِشْتِرا نی قیضاوت نمکُرد. ۴ اِی خاطر کن خَیرم نیبِه چه چی اِی چمن زِریایه و اِم بَمَن تَبَرْتِه نییکُرد. بَسکُم خداوند کن چمن سَرِدِر قیضاوت بَکِی. ۵ پس هیچ چی خونه، چِی وقتی بَه نَه قیضاوت مَکَر، تا اِمکن خداوند با. آ خداوندی کن آچی اِی کن اِیسه ظَلَماتیکا جیخْتِه یه، رِشونیکا اِیر آزگُرد و دِلی نِیْتون دِیار آزگُرد. اَموقه هر گمی اِشْتَن تَرِیفی، خِداکا وِیْگُت.

۶ بران، آز اِم گفون گردی، اِشْتَن خونه و آپولوسی خونه، شمه خیر و صلاح خاطر واتم تا شمه اَمکا اِم گفون مَعنی اَموج بَیْگَر کن: «آ چی ایکا کن نوشته آبه یه، کفاتر مَشَه.» تا هیچ کِرم شَمکا دِیتری سَرِدِر، پوز نذر. ۷ اِی خونه کن، کِی بَته، اِی جور دِیتر کا وِیْنِد؟ چَرِهسْتِه، کن بَته بَخِشَسْتَشون نیه؟ پس اِگم بَیْتَشون بَخِشَسْتِه یه، پس چِیرا هِنْتِه اِیفتخار بَگْشه کن اِیْنِگار اِئْتَرِی؟

۸ اِیْنِگار کن شمه هر چی اِی کن اِیْرون بَه، آرسْتِه اِیرون! اِیْنِگار کن هم اِیسه پولدار آبه اِیرون! و پادشاهی بَگرون، آ نی بی چمه! و کاش کن واقِیْن پادِشاهی اِکْرِیرون تا اَمه نی شَمْنِه پادِشاهی اِکْرِیْمون! ۹ چون آز اِم فکْرِیکام کن خدا اَمه رِسولِش گِردیکا بَه آخِر، هِنْتِه اِیْنی کن مَرْدِرا محکوم بَه اِیْنِه، تَمْشا دوعه خونه را نوعْشه. چون کن اَمه دنیارا، فرشته اونرا، تَمْشا خانه آبه اِیْمون. ۱۰ اَمه مَسِیح خونه نادانِیْمون، ولی شمه مَسِیح دَلْکا حِیکِمیرون! اَمه عِجْزِیْمون، اَمّا شمه قودوریرون! اَمه گِجِیْمون، ولی شمه حورمت بداشْتِیرون! ۱۱ اَمه تا هِم اِیسه اَنْشْتا و تَشِیْمونه، و اَمه گِیْدَلِیون شِنْدِری دَگَرْدَمون.

یعنی عیسی مسیح، دِیتر هیمی بنر. ۱۲ اِیسه اِگم کسی اِم هیمی سَرِدِر ساختِیْمانی طِلْه و نَقَر یا گِرونه سِه اوْنِه یا چو یا واش یا سِمْبَرِیْنِه سی اِگَر، ۱۳ هر کسی کار دِیار آزین، چِیرا کن آ «روح» گِرد چِیْیون اِیر آزگُرد. اِی خونه کن آرا، کاری نَتِیجه دِیار بَکِی، و اِیْنسان هر کاری بَکِی، آرا بی وَرداورد بَکِیته. ۱۴ اِگم آ کاری کن آ هیمی سَرِدِر سی اِگَرْدَشَه، بومونه، آ اِیْنسان اِشْتَن میژدی وِیْگُت. ۱۵ اَمّا اِگم اِی نفری کار بسیجی، ضرر بَکِی؛ هر چنه اِشْتَن نیجات بَگْتی، ولی هِنْتِه گسی شیوار بَبِیْه کن آرا زَنْدِیکا رِخَسْتِیته. ۱۶ مَگَم نِیْتُموسْت کن خدا مَعْبَدِیرون و خدا روح شَمَه دِلْکاز؟ ۱۷ اِگم گسی خدا مَعْبَدی وِیْراونِه، خدا نی بَیْ نیفله آزگُرد؛ اِی خاطر کن خدا مَعْبَد، موقْدَسَه و شمه اَمَعْبَدِیرون.

۱۸ هیچ گم بَیْتَن گول مَزْنِه. اِگم گسی شَمکا گُمون بَکِی کن اِم دوورکا حِکِیْمه، بَرَز نادون بومونه تا شاید کن حِکِیْم آبو. ۱۹ اِی خونه کن خدا چَمِیکا اِم دِنیا حِیکْمَت نادونِیْتِه. هِنْتِه کن اِیوب پَبِیْغَمبری کِیْتاوِیکا نوشْتِه آبه یه: «حِکِیْمون، چوون اِشْتَن حِیْلَه نه وِیْلَاخِیْنِه.» ۲۰ و هنی کِیْتاو زَبورِیکا نوشْتِه آبه یه: «خداوند حِکِیْمه فِکْری بَموسْتِیْتِه و بَموسْتِیْتِه کن اَفْکَرِن دَداریْنِه.» ۲۱ پس دِ هیچ گم اِیْنسانی سَرِدِر اِیفتخار نَکَر. اِی خونه کن گرد چِیْن شمه شْتِه، ۲۲ چه پولوس، چه آپولوس، چه کِیْفا، چه دِنیا، چه زَنْدِگی، چه مَرْد، چه اِیسه زَمَان، چه اِیْنْد، اِیْمَن گِرد شَمَه شِنِیْن ۲۳ و شمه مَسِیح شَنِیرون و مَسِیح خِداشِنِه.

رسولون خیدمت

۴ پس گرد، پی اَمه هِنْتِه مَسِیح پَاسَرِیْن و دَسْتکونی شیوار کن خدا رازن، اِیْنشون اَمانت دوعِیْه، دِیْسِن. ۲ غَیْر آز اِم، دَسْتکِیکا

پوز دوعه! مگم نیاید عازیه بیگر؟ و آ کن انتر
 کاریش گردیه شمه دلکا رت آکر. ۳ ایمی خونه
 کن هر چنه از ایشن جندکینه شمه دلکا نیمه،
 ولی چمن روح شمنه در و هم ایسه، هنته
 گسی شیوار کن شمه دلکار، نارتر آ گسی خونه
 کن انتر کاریش گردیه، ایشن قیضاوتی ایلام
 کِردم. ۴ وقتی کن شمه، خداوند عیسی نومیته
 بند ور جم آبه از روح دلکا شمه وریکام، و
 چمه خداوند عیسی خنریته، ۵ شمه پی ام مردی
 شیطونی دَست آذر، تا گناکار جندکی نیفله
 آبه نه، چی روح، خداوند عیسی روجیکا نیجات
 بیگر.

۱ شمه ایفتیخار هیچ درست نیه. مگم
 نیئموس تیکلی خَمیراز بَشا به گِرد خَمیری
 ییزامونه؟ ۷ بَشتن گنه خَمیرازیکا پاچا آگر تا
 تاز خَمیر بَته، ایمی خونه کن واقین کن بی
 خَمیرازیرون. ایمی خونه کن چمه پسخه عیدی
 ور، مسیح، قِربونی بَته. ۸ پس بر عیدی، گنه
 خَمیرازیته کن، بدخواهی و آوشر گیری خَمیراز
 جشن مِگرم، بَلگم بیخَمیراز نونینه کن راستی
 و حیقته.

۹ ایشن قَبِلنه نامکا، شَمرا نوشتن کن بی
 عیفتونه شه آیه نِکر. ۱۰ چمن منظور ام نَبه
 کن ام دنیا بی عیفتونه یا طمع کارونه یا
 شَیادونه و یا بت پَرستونه شه آیه نِکر، ایمی
 خاطر کن آترکه پی دنیا دلکا بشه. ۱۱ اما ایسه
 شَمرا بنوشتیم گسینه کن بَشتن، برا باتی، ولی
 بی عیفت، یا طمع کار یا بوت پَرست یا رِبون
 آذر و یا غَرخه هَر، یا آوشر، شه آیه نِکر و
 انتر آدمینه حتی هم سَفر آمتَه. ۱۲ ایمی خونه
 کن بَمَنش رِبطی نیته کن کلیسا برنی آدمون سر
 دیوون بَگم. ولی مگم کلیسا آدمون سَرِدِر دیوون

لِسمون هردیه و آوار ایمون. ۱۲ ایشن بالینه
 کار بَکمون رَمَت بَگشتیمون. اگم آمه نفرین
 بَگن، چوونرا خَیر دِوا بَکمون؛ و اگم ایدت آزار
 بَگن، تاو بوغردیمون؛ ۱۳ وقتی آمه ایتهام بَرَن،
 چاکینه جواب بَدامون. هم تا ایسه، آمه دنیا
 تَفاله و هَمه چییون، اشغال آبه ایمون.

۱۴ ایمی شمه شَرمند گرد خونه نِمَنوشت،
 بَسکم ایمی خونه کن بَشمه هنته، چمن خاجتیه
 خَرَدَنون شیوار نصیحت بَگم، بنوشتیم.
 ۱۵ چون حتی اگم مسیح دلکا هزار گله موعلیم
 نی بَدار، ولی ور دَرون نیته، ایمی خونه کن
 از مسیح عیسی دلکا، انجیلی واسیطنه شمه
 دَد آبیم. ۱۶ پس شَمکا خاشتو خازمه کن بَمَنکا
 سرمشق بیگر. ۱۷ ایمی خاطر، چمن خاجتیه بَله
 تیموتائوسی کن خداوندی دلکا وفادار شمه ور
 رَوَنه بَکم. آ چمن زندگی گرد راهون مسیح
 عیسی دلکا، هَته کن از گرد کلیسا اونکا آراهون
 آموچ آدریمه، شمه گردیرا یاد آرفند.

۱۸ بعضی شَمکا ام گمونینه کن از دِ شمه
 ور نیام، یاله نار آبه ایته. ۱۹ ولی اگم خدا بییا
 هم زودیین شمه ور آم و سر آمگنست کن
 ام یاله نارن تاگه گف رُشونه یا ام کن چی
 اینجاری نی بَداشتن. ۲۰ ایمی خونه کن خدا
 پادشاهی، گفینه نیته بَسکم اینجاریکار. ۲۱ کِرم
 گله بیرون؟ چوون ه شمه ور بام یا موحتو و
 آلاویسته روح نه؟

بی عیفتی کلیسا جیفینین بگی

۵ راستی، مِرا خَبر آرسَته کن شمه دلکا بی
 عیفتی دگنه یه، آ نی جوری کن حتی بوت
 پَرستون دلکا نی نیته. چون درستمه کن مردی
 ایشن آگیه ننه نه در. ۲ وشمه هَنورنی کایته

بی عیفتی کا بیوریجه

۱۲ «گِرد چینِ مِرا جایز،» ولی گِرد چینِ مَمَت نیئِه. «گِرد چینِ مِرا جایز.» اَمّا نِمَشَت چی اِی چمن سَرِدِر حریف ببو. ۱۳ باتین: «هَرَد چی لَوَرا یِه و لَوَ هَرَد چِیرا، و خدا، هِم اِی و هِم آی نیفیت آرگِرد.» تَن بی عیفتِیرا نیئِه، بَسگم خداوندی شنه و خداوند نی تَنی شنه، ۱۴ و خدا، خداوندی مرداونکا زَنَد آرگِردش و اَمه نی اِشَتَن خَترِیَنه زَنَد آرگِرد. ۱۵ شَمه نیئِرنی کن شَمه جَنَدِکِن مسیح اَعضا آ؟ یعنی مَسیح اَعضا پِگم و اوون هَنته ایلَه فاحیسه اَعضا شیوار اَگم؟ هرگز! ۱۶ شَمه نیئِرنی گسی کن فاحیسه نَه بَختی، اَیَنه ایلَه تَن بَیَنه؟ اِی خونه کن توراتیکا نوشته اَبه یِه: «آ دِ ایلَه تَن بَیَنه.» ۱۷ ولی آ کن خداوندیَنه ایلَه بی، اَیَنه ایلَه روخه.

۱۸ بی عیفتیکا بیوریجه! هر دِیَر گناخی کن اینسان بَکیه چی تَنی پَرَنیکا آ، ولی آ کن بی عیفتی بَکیه، اِشَتَن تَنی سَر گناخ بَکی. ۱۹ مَگم شَمه نیئِرنی کن شَمه تَن خدا موقدسه روح مَعَبَد، کن شَمه دَلکارو آی خداکا ویگُتروُن؟، شَمه، دِ اِشَتَن شِن نیئِه. ۲۰ اِی خونه کن شَمه خَریبِه را بَهاشون دوغیَه، پس اِشَتَن تَنیکا خدا شکوه و جلال بَدَر.

ایزدواجی خونه

۱۹ اِیسه آ مسئله اوئی خونه کن مِرا نَوشَترون به:

۲ «مردِیرا چاک نیئِه کن ایلَه ژنیئِه دَر ببو.» ولی ام بی عیفتیون و سَوَسَه خونه کن هِستَه، هر مردی پی اِشَتَن ژنی بدار، و هر ژنی پی اِشَتَن مردی بدار. ۳ مرد پی حقِی کن اِشَتَن ژنِیرا دار

کَرَد شمه وظیفه نیئِه؟ ۱۳ خدا اِشَتَن کلیسا پِرنی اَدَمون سَرِدِر دیوون بَگیه. «آ اوشری شَمه دَلکا رَت اَگَر.»

ژر اِیماندارون دِلکا

۶ هر وقت گسی شَمکا دِیَر گسی زَرَبِرا شَکایتی دار، چَنته جورعت بَگیه آی موقدسه اَدَمون وَر بَرَد عَوُض، گِناخکارون محکمه را پِیر؟ ۲ نیئِرنی کن موقدسه اَدَمین دنیا سَرِدِر دیوون بَکته؟ پس شَمه کن قرارِ دنیا سَر دیوون بَگر، چَنترتِه کن گِچه مَسئلَه اون سَر دیوون کَرَدکا عِجَزیرون؟ ۳ مَگم نیئِرنی کن اَمه فرشته اون سَر دیوون بَگمون؟ چه پَرَسِه اِم زندگی گِچه مَسئلَه اون سَرِدِر دیوون کَرَد. ۴ پس چِیرا اِشَتَن دِلکا اِنتر اِیختلافون دِگَنسَتِه هَنگوم، گِسی وَر بَیرون کن کلیسا دِلکا، گسی نیئِه؟ ۵ اِی باتیم تا بَیَشَمه شَرمند اَگم. شمه دِلکا حَکیمه شخصی مند نَیَه کن بَشا برا اون اِیختیلافی خَلو فصل بَکر؟ ۶ برا اِشَتَن برا زَرَبِرا محکمرّا بَشی، آ بی اِیمانون وَر؟ ۷ اصلا اِنتر ژر وجود شَمه دِلکا، شَمرا سَرافکَنَدگِیَه. چِیرا نَپیرون آ بدی قَبول بَگر؟ چِیرا حاضِر نیئِه ضَرر بَگر؟ ۸ ولی شَمه اِشَتَن ظِلَم بَگرون و دِیَری ضَرر بَگرون، حتی اِشَتَن برا سَر. ۹ مَگم نیئِرنی کن ظالِمین خدا پادِیَهای وارث نیئِب؟ گول مَر! بی عیفتِن، بوت پَرَسِتن، زینا کارِن، لواط کارِن، ۱۰ پَنارچِین، طَمع کارِن، عَرخه هَرِن، زَبون اَدَرِن و اوشَر اَدَمین خدا پادِیَهای وارث نیئِب. ۱۱ بعضی شَمه اونکا گِذَشَتکا اِنتر بیئِه، ولی خداوند عیسی مسیح نومِیَنه و چَمه خدا روح واسِیطنه شَمَشون شوشته، تقدیس آبیرون و صالح بَحِیساب آمیرون.

آمش صلح و سلامتی خونه خِله گردشِه. ^{۱۶} اِمی خونه کن آی ژن کِرم چگاگا بَموستیشِه کن نیششا اِشتِه شو نیجات بَدَری؟ آی مِرد، کِرم چگاگا بَموستیشِه کن نیششا اِشتن ژنی نیجات بَدَری؟

^{۱۷} هر گم اته زندگی بگر کن خداوند چیرا تین گردشِه و هته کن خدا بی، چیرا خِله گردشِه. اِم حکمیه کن آز گردِ کلیسا اونکا آی باتیم. ^{۱۸} مگم گسی هست به کن صلا ژ موقه سِنت آبه مَبو؟ اِمی دومله مَبو کن سِنت به نشونه پِگر. مگم گسی هست به کن صلا ژ موقه سِنت آبه مَبو؟ آ آدم سِنت آبه دومله مَبو. ^{۱۹} اِمی خونه کن سِنت به یا سِنت نِه موهیم نِه، بسکم خدا حکمون غم هَرِد موهیمه. ^{۲۰} هر گسی هر وضعیکا بشون صلا ژیه، هته بومونه. ^{۲۱} اَموقه اِی کن بَشون صلا ژ، وزیر بیش؟ تِرا ترسی مَبو. ولی اگم بَشاشِه اِشتن رَجسِته به دَسْت بوغری، اِشتن فرصتی هیچ بَمَرگه. ^{۲۲} چون آ کن خداوندی طرفیکا وزیر گیری را صلا گِته، خداوند بی راخنیه شه. و هته نی، آ کن رَجسِته موقه صلا گِته، بَشتن مَسِیح وزیر آگردشه. ^{۲۳} شِمه رَجسِترَا بها دوغشون، اینسانون وزیر اَمَبه. ^{۲۴} پس، پِراَن، هر گم هر وضعیکا صلا گِته، هه وضعینه خدا حضوریکا بومونه.

باکَر اِن و ویو ژن

^{۲۵} اِیسه باکَر اون خونه، خداوندیکا حکمیم نییه؛ ولی گسی مقامیکا کن خداوندی رَحمتی واسیطنه اِتماد کرد لیا قتی دار، اِشتن گفی بَرَم. ^{۲۶} آز گمون بگمه کن اِم زمونه سختیون خونه، مِردِیرا چاک بَبیه هه وضعیکا کن هسته، بومونه. ^{۲۷} اگم ژنر بردیه بی اَمَهَرز، و اگم ژنر نِه، ژن گِته دومله مَین. ^{۲۸} ولی اگم ژن بیگری،

اَنجوم پَدَر و ژن نی پی حقی کن اِشتن مِردِیرا دار اَنجوم پَدَر. ^۴ اِمی خونه کن ژن اِشتن تَنی اِختیاری نِدار بَلگم چی تَنی چی شوکار، و مِرد نی اِشتن تَنی اِختیاری نِدار بَسگم چی اِختیار چی ژنیکار. ^۵ پس یَنِد محروم نِگر، مگم اِی مودتِیرا آ نی یَنِد ریضا یَتَبِه، تا اِشتن وَقتی دوا گردِرا بَنَر. ولی چی به دومله هنی یَنِدنه بَبه، نِگر شَبِطون بَشِمه اِمی خونه کن، نیششا اِشتن ناری گِته، بَشِمه وسوسه بگر. ^۶ آز اِمی حِکم نِمکرد، بَلگم تاکه اِیجَار اَمدا. ^۷ آی کاش کن گرد چمن شیوار بینه، ولی هر گم خِداکا اِشتن عَطِیبه ویگتَشِه؛ اِی نفر ایلَه عطایِ دار و دِیتر نفر اِی جوور دِیتر.

^۸ مَوَجَرِدَن و ویو ژنون باتیمه کن چاگه هنته چمن شیوار مَوَجَرِد بومونن. ^۹ اَمَا اگم نیششا اِشتن غم هَرِد، پی اِیذاج بگن، اِمی خاطر کن اِیذواج کرد هوسی آرا دِلکا سیجیسته بَیتر. ^{۱۰} چمن حکم اِینرا کن اِیذواجشون کرد به اَمه، نِه چمن حِکم، بَسگم خداوندی حِکم، کن ژن نیاید اِشتن شوکا تاک آبو. ^{۱۱} ولی اگم تاک آبه ته، دِ نیاید شو بَشو یا اِمکن پی اِشتن شونه صلح بگر. مِرد نی نیاید اِشتن ژنی طلاق بَدَر. ^{۱۲} بقیته را باتیم، اِمی آز باتیمه نِ خداوند، کن اگم پِرایِ بی ایمانه ژنی دار و آ ژن راضیه کن اینه زندگی بگر، اِبرا نیاید اِشتن ژنی طلاق آد. ^{۱۳} هِنترکه اگم ژنی بی ایمانه شو دار و آ مِرد راضیه بَبنه زندگی بگر، آ ژن نیاید اِشتن شوکا تاک آبو. ^{۱۴} اِمی خونه کن بی ایمانه شو اِشتن ژنی واسیطنه موقدَس آرب و بی ایمانه ژن اِشتن شو واسیطنه موقدَس آربن. غِیر آرم، شِمه خَرَدَنن نا پاک آرَبینه؛ ولی اِنتر نِه، بسگم اِین موقدَسینه. ^{۱۵} اَمَا اگم آ کن بی ایمانه پِپیا تاک آبو، چی نِ مِگر. اِنتر وضعیکا ایماندار برا یا خالا مجبور نییه بَبنه زندگی بگر. خدا

بِسْگَم اِشْتَن ناری بَشایه گِته و اِشْتَن تصمیمی گتسه کن اِشْتَن پِیوندینه ایزدواج بَگَر، آ نی چاکه کاری بَگی. ۳۸ پس آ کن اِشْتَن پِیوندینه ایزدواج بَگی، چاکه کاری بَگی؛ ولی آ کن ایزدواج نییگردن، حتی بیتر کاریش کردته.

۳۹ ژن تا زمانی کن چی شو زنده، چی شنه. ولی اگم چی شو مرد، رَحسَته یه، و هر کینه کن بپیشه ایزدواج بَگَر، تاگه خداوندیکا. ۴۰ ولی چمن نَظَر اگم ایزدواج بَگَر، حَسَمَند بَبَیه؛ و فکر بَکم کن آز نی خدا روح بداشتیمه!

قربونی بُتونرا

۸ و ايسه هَرَد چپی اپی خونه کن بوتون تقدیم بَیه: بَموستیمه کن «گِرَد آمه اَلَمَند آدَمی هِستیمون». اِم اَلَمَند گیری یالَه نار به باعیث بَی، ولی موحبت، اینسانی بنا بَگی. ۲ آ کن گمون بَگی چپی اپی بَموستی، هَنوَرَنی آد کن پی بَزَنه، نییموست. ۳ ولی آکن خدا ری بداشتته، خدا بی آرموست.

۴ پس هَرَد چپی اپی خونه کن بوتون تقدیم بَیه، بَموستیمون کن اِم دَنیَا «بوت هیچه»، و «غیر آز ایلَه خدا، دِیتر خِدایی نییه». ۵ هر چنه گِسینی هِستینه، کن رَمینی سَر دِر و آستامونیکا اوون «خِداان» باتینه و واقیین کن برکه خِداان و برکه «خِداوندن» هِسته، ۱ اِم حالینه، چَمَرا تاگه ایلَه خدا هِسته، یعنی آستامونیه دَد، کن گِرَد چپین آیکار و آمه چی شنیمون؛ و تاگه ایلَه خداوند هِسته، یعنی عیسی مسیح، کن گِرَد چپین چی واسیطَنه یه و آمه چی واسیطَنه هِستیمون.

۷ ولی گِر دیرا اِم اَلَمَندی نییه. ولی اِمی خونه کن بعضیین چیمی به نه بوتوئه سرو کار دارین، اگم ايسه نی هَرَد چپینی بَرَن کن واقیین بوتوت تقدیم بَیه، اِمی خاطر کن چوون ووژدان عِجَز،

گِناخ گِرَد نیر؛ و اگم باکِر کَلَه اپی شو بشو، گِناخ گِرَدش نییه، اَمّا اَین کن ایزدواج بَکن، اِم زَندگیکا سختی بَگشتینه و آز نَبیمه شَمه سختی بَگشه.

۲۹ برا اِن، چمن منظور اِمه کن وقتی مند نی. چیمی به دومله، حتی اَین کن ژنوشون بَرَد اِنتر رفتار بَگَن کن اینگار ژنشون نیه؛ ۳۰ و اَین کن عازنشون هِست، هِنته رفتار بَکن کن عازیه ندارن؛ و اَینی کن حَشینه، اِنتر ببون کن اینگار حَش نییه؛ و اَینی کن چپی اپی بَخَرین، اِنتر رفتار بَگَن کن اینگار چپی اپی صاحب نییه؛ ۳۱ و اَینی کن اِم دَنیَا نه حِساب کِیتاو بداشتینه، جوری رفتار بَکر کن اینگار شَمَرا حِساب کِیتاو نیشون. اِمی خونه کن اِم دَنیَا شکل و صَفَت کا عَوَض به.

۳۲ چمن خواسته اِمه کن هر مودیل تفشیشیکا رت آبه. موجرد مرد خداوندی کارون تفشیشیکار، کن چنتر خداوندی راضی دَرور؛ ۳۳ ولی ژن دارِ مرد اِم دَنیَا کارون خونه تفشیشیکار کن چننه اِشْتَن ژنی راضی دَرور، ۳۴ و چی حواس خدا و چی ژنی مینه کا رَسَت بَی. هِنترکه، موجرد ژن یا باکِر کَلَه، خداوندی کارون خونه تفشیشیه، کن چنتر جَندکیکا و روح کا، موقدَس ببو؛ ولی شو دارِ ژن اِم دَنیَا چپیون خونه تفشیشیه کن چنتر اِشْتَن شو راضی دَرور. ۳۵ اَز اِم چپیون نِموات تا شَمه ناری بیگم، بَسْگَم شَمه منفعتی خونه باتیمه. چمن منظور اِمه کن دِرست زندگی بَکر و بی هیچ تفشیشینه، بَشْتَن خداوندی وقف بَگَر.

۳۶ اگم اپی نفر گمون بَگی کن اِشْتَن پِیوندی سَر دِرست رفتار نییگرد، اگم چی شَهوَت خِیلییه و پی اِنتر ببو، بَرَر آ کاری کن بَبیشه اَنجوم بَدَر؛ بَرَر ایزدواج بَگَرن اِم گِناخ نییه. ۳۷ ولی اگم اپی نفر اِشْتَن تصمیمیکا آمَبَسَته و فشاریکا نییه،

شَرِيعَتِڪا نوشتَه يَه ڪن: «گايي ڪن گِرگاڪا چنگه اون بڪوستي، چي گَوِي دَنبَسْتَه.» مَگم خدا گا اونرا تَفشِيشَه؟^{۱۰} اِم گفِي چَمَه خونه نِيئَر؟ ها، اِم ڪلامي چَمَراشون نوشتَه، چون هَنگومي ڪن گسي رَميني گيت بَزِي، يا ر بڪوستي، پي اڪيني رَسَتي، اوميدِي بدار.^{۱۱} اَگم اَمه روحانيه چييون شَمَه دِلڪا گَشَتِمون، خَيلِيَه ڪن شَمڪا پوله ڪارِيري ويِگم؟^{۱۲} اَگم دِيئَر گسن حَقشون هِسَت ڪن اِنَتَر چيون بَشَمڪا پِپيان، اَمرا ويشَتَر حق نِي؟ وِلي اَمه اِم حَقِيڪا بَر نِيئَرْدِمون، بَسَگم هَرچِي اِبي تاو بوغَرْدِميون تا نِگَر ڪن اِنجِيل مَسِيح ناري گَتِه باعِث بِيَم.^{۱۳} مَگم نِيئَموسَت اَيْن ڪن مَعْبِدِيڪا ڪار بَگن، اِشَتَن هَرْدَچي مَعْبِدِيڪا وِئَنگَت، و مَذبح پَاسِرِين نِي آ چِي اِيڪا ڪن مَذبح سَرِيڪا تَقْدِيم بِي رَسَت بِن؟^{۱۴} هِنَتَرڪَه، خداوند حَكَمِش ڪَرْدِيَه، اِيئي ڪن اِنجِيلِي اِيِيلام بَگن، پي چوون رُوِي اِنجِيلِيكَا بَدَسَت با.^{۱۵} وِلي آز هِيچ ڪِرَم اِم حَقُونڪا بَر نِيئَرْدِمَه و اِمِي يَمَه نوشت تا اِم ڪارون چَمَن حَقِيڪا بَگَر. اِمِي خونه ڪن چَمَن مَرِد، چَمَن ايفتخاري هِيچ آگَرْد ڪا پِيئَر.^{۱۶} اِمِي خَاطِر ڪن آز اِنجِيلِي اِيلام بَگَم، ايفتخار ڪَرْد حَقِي بَمَن اَنِيئِدا، اِمِي خونه ڪن اِم خِيدَمَتِي اَنجُوم دوعَه چَمَن وِظَلِيَه يَه؛ پِرامِه چَمَن حَالِيرا اَگم اِنجِيلِي موعِظَه نِگَرَم! ^{۱۷} اِمِي خونه ڪن اَگم اِشَتَن مِيلِيَنَه اِم ڪاري اَنجُوم آدَرِيَمَه، پاداش وِيزِگَرِيَمَه؛ وِلي اَگم چَمَن مِيلِيَنَه مَبو، تاگَه اِشَتَن وِظَلِيَه اَنجُوم دوعَمَه.^{۱۸} پَس چَمَن پاداش چَه بَبِيَه؟ تاگَه اِم ڪن مَفْتَه اِنجِيلِي خَشَه خَبَرِي موعِظَه بَگَم و اِشَتَن حَقِي ڪن چِي دِلڪا دارم هِيچ وِينِگَم.^{۱۹} چون هَر چَنَه ڪن گِرْد چِيڪا رَخَه اِيَمَه، بَشَتَن گِرْدِي وِزِير آگَرْدِمَه تا خِيلِيُون مَسِيح را بَدَسَت بوغَم.^{۲۰} يَهُودِيُون وَرِيڪا هَنَتَه اِيلَه يَهُودِي شِيوار بِيَم، تا يَهُودِيُون مَسِيح را بَدَسَت

جِيغِينِن اَنَب.^۸ «هَرْدَ چِي، اَمه بَه خداوند نِزڪ اَنِييَگَرْد.» يَه نَرْدَنَه بَدَتَر بِييَمُون، يَه هَرْدَنَه پِيئَر.^۹ وِلي هوش بَبَه شَمَه اِم حَق، عِجَزَر آدَمُون لِسْڪِيسِيَه باعِث اَمَبو.^{۱۰} اِمِي خونه ڪن اَگم گسي ڪن عِجَزَر ووَرْدان بَداشَتِي، بَتِيَه ڪن اِم چِييون خونه اَلْمَنْدِيشَه، غذا هَرْد مَوْقَه بوَتخانه اِيڪا بُوِيَنَه، مَگم آ نِي وَسوسَه اَنِييَن آ هَرْدَچِيڪا ڪن بوَتُون تَقْدِيم بَتِيَه، بَر؟^{۱۱} اِنَتَرڪَه، اِشِيَه اَلْمَنْدِي آ عِجَزَر آدَمِي نِيغَلَه اِيَه باعِث بِيي، ڪن مَسِيح چِي خونه مَرْد.^{۱۲} پَس وِقَتِي اِنَتَرڪَه اِشَتَن بَرَاوَن زَرَبِرا گَناخ بَگَرُون و چوون عِجَزَر ووَرْداني ضَرر بَزُرُون، مَسِيح زَرَبِرا گَناخ بَگَرُون.^{۱۳} اِمِي خونه، اَگم هَرْدَ چِي، چَمَن بَرَا لِسْڪِيسِيَه باعِث بِيي، هَرگَز گوَرْد نَقَرْد تا چِي لِسْڪِيسِيَه باعِث اَنَبوَم.

پولوس، اِشَتَن حَقِيڪا بَگَدَشَتِي

۹ مَگم آز آزاد نِيَمَه؟ مَگم رَسول نِيَمَه؟ مَگم چَمَه خداوند عِيسام وِينَد نِي؟ مَگم شَمَه، چَمَن ڪار گِرْد بَر خداوندِيڪا نِيرون؟^۲ اَگم دِيئَرگَسُونرا رَسول مَبوم، دَسِيَه گَم بَشَمَرا ڪن هِسَتِيَمَه؛ اِمِي خونه ڪن شَمَه مَوهر تَائِيديرون ڪن ثابِت بَگِي آز خداوندِي دِلڪا رَسولِيَم.^۳ اِيئي رُوذَگَر ڪن چَمَن خونه ڪان قِيضَاوَت ڪَرْد، اِمَه چَمَن دِيغَا.^۴ مَگم حَقَمُون نِيَه بَرَم و بِنَجَم؟^۵ حَقَمُون نِي هِنَتَه دِيئَر رَسولَن و خداوندِي پَرَاَن و كِيغَا شِيوار، اِيلَه اِيْمَانْدَار ژَن بِيَمَنَه دَر بَبو؟^۶ تاگَه آز و بَرنابا هِسَتِيَمُون ڪن پي اِشَتَن زَنْدَگِي خونه ڪار بَگَرَم؟^۷ ڪِرَم گِلَه سَرَباز ڪن اِشَتَن خِيدَمَتِي خَرچِي بَدَر؟ كِيَتِه ڪن اَنِگَر باغِي بِييَگَر و چِي مَبوڪا نَر؟ كِيَتِه ڪن رَمَه را شُونَه بَبو وِلي چِي شَتِي ڪا نَر؟^۸ مَگم اِم چِييون اِنْسَانِيَه فِڪرُونَه باتِيَم؟ مَگم شَرِيعَت نِي اِنَتَر نِييَوَات؟^۹ چون موسِي

بوعم. آیینی نه کن شریعتی حکمی بنیکان هنته کسی شیوار بیمه کن شریعتی حکمی بنیکار تا آیینی کن شریعتی حکمی بنیکاینه مسیح را بَدست بوعم، «هر چنه کن از اِشتن شریعتی حکمون بنیکا نیمه». ^{۲۱} آیینی وریکا کن شریعتی حکمی بنیکا نیئه، هنته گسنی شیوار بیم کن شریعتی حکمی بنیکا نیه تا آیینی کن شریعتی حکمی بنیکا نیئه مسیح را بَدست بوعم، «هر چنه کن اِشتن بی خدا شریعت نیمه، بسکم مسیح شریعتیکا فرمون بَم». ^{۲۲} عَجَز آدموئه عِجَز آبیم تا عِجَز آدمون مسیح را بَدست بوعم. هَمه گسیرا هَمه چی آبیقه تا هر جوری کن ایمکان بداشتی بعضیون نیجات بَدیم. ^{۲۳} گِرِدِ اِم کارون انجیلی خونه بگمه، تا چی بَرکتونکا رستی بدارم.

^{۲۴} شمه نیتموست کن ویریتیه موساقیکا، گِرِد بوریتین، ولی تاگه ایی نفر جایز بَبَیه؟ پس شمه بَرِد را بیوریجه. ^{۲۵} هر گم موساقیرا بشیه، هرچیکا، اِشتن ناری بگتی. آیین فانیته تاجی ویگَته خونه اِنتر بکن؛ ولی آمه اِنتر بکمون تا زیروئه تاجی ویگَرَم. ^{۲۶} پس از بی هَدَف نَموریت، و هنته آ کن هوا مِشت درگرد مِشت نِمز؛ ^{۲۷} بَلگم اِشتن تئی سختی دَرِم و هنته ایله وزیرِ شیوار بی آسیر دَموَرِد، تا نِکِرِ دِیترِ آدمونرا موعیظه گِرِد به دومله، اِشتن مردود آبوم.

هشدار بوت پرستی زَبَرا

۱. برا ان، ایی خونه کن نَپیمه اِم موضوع یادیکا بَرگَر کن چمه بابا ان گرد خری بنیکا بیته و گرد نی دیرا دِلکا دیوردین. ^۲ آیین گِرِد خریکا و دیراکا غسل تعمیدشون گته، اِم کاریته آمونسِتِشون کن موسی پیروو آتب، ^۳ و گرد هه روحانیته هَرَد چی هَرْدشون ^۴ و هه روحانیته هِنتنی نیکا هِنتنی؛ ایی خونه کن آ روحانیته کاَر

مَغارِیکا هِنجینه کن چوون دومله آی، و آ کاَر مَغارِ مسیح به. ^۵ گِرِد اِم چپیوئه، خدا چوون ویشتریکا راضی نیبه، ایی خاطر چوون مِیْتِش ویاوونی اِم سَر آ سَریکا وِلاخ آکَرِد. ^۶ ایسه، اِنتر ایتفاقن دِگِنسَته تا چَمرا سَرْمَشَق ببو، تا آمه هنته چوون شیوار بدی دمله مَبِم. ^۷ پس هَنته کن بعضی آوونکا بوت پرست آیین، شَمه مَبه؛ هَنته کن کِیْتاو توراتیکا نوشته آبه به: «قامی آدَمین عیاشیرا نِشتین و الواتی و عَرخ هِنترِ راست آیین». ^۸ و هَنته کن بضی آوونکا بی عیفتی گردشونه و ایی روحیکا بیستو سه هزار نفر نیفله آبیته، آمه بی عیفتی نِکَرَم. ^۹ و آمه نیاید مسیح وِرْداوَرِد بگَرَم، هَنته کن بعضی آوونکا گردشونه و نَلتِیین آینشون کِشَته. ^{۱۰} گِلی نِکَر، هَنته کن بعضی آوونکا گردشونه و نیفیت آگَر، آینش نیفله آکَرِد.

^{۱۱} ایسه اِم چیین آوونرا ایتفاق دِگِنسَته تا سَرْمَشَق ببو و نوشته آبه تا چَمرا درس عیبرت آبو، کن اِم دوورکا کن آخیر زَمانه زندگی بکمون. ^{۱۲} پس آ کن گمون بکی آمَبَسَته، هَواسِش ببو کن تِزِرگنه! ^{۱۳} هیچ وِرْداوَرِدی کن دِیترِ اینسانون سَر آمه مَبو شمه سَرِدِر نا. خدا وفادار؛ آ ایجاَر نییدا شمه اینجاریکا ویشتر وِرْداوَرِد به، بَسگم وِرْداوَرِدی موقه، بَرَوَز بَرِ ایی شَمرا آماد آگَرِد تا ایکا تاو بوغَر. ^{۱۴} پس چمن خاجَتِیین، بوت پَرستیکا بیوریجه. ^{۱۵} آقَموئه کام گف رُ؛ شمه اِشتن آ چی ایی خونه کن باتیمه قیضاوت بگَر. ^{۱۶} مگم اِم بَرکته گوله کن چی خونه شکر بگمون، مسیح خونیکا شَرِیک به نییه؟ و نونی کن پسه بگمون، مسیح تَنیکا شَرِیک آبه نییه؟ ^{۱۷} ایی خاطر کن نون ایلیه، آمه نی کن خَیلی ایمون، ایله تَن هِستیمون، ایی خونه کن گرد ایله نونیکا بَر بَرَدیمون. ^{۱۸} ایسرائیلی قامی پوینه: مگم آیین کن قربونیون

۱۱ ان و چه خدا کلیسا، ۳۳ هته کن آز نی، تقلا بگم تا گردی هر جوری کن بشام راضی اگم. امی خونه کن اِشْتَن نفعی دومله نیمه، بَسْکَم خلیبون نفعی دومله ایم تا نیجات بیگن.

۱۱ پس بَمْکا سرمشق بیگَر، هته کن آز مَسِیحا سرمشق بگتیم.

کله پوشامنییه

۲ بشمکا تَریف بکمه، امی خونه کن گِرد چیونکا بَمَن یاد آرفته و رَسْمون هته کن شمه دَسْت آداهه، غَم بردیرون.

۳ ولی بپیمه بفهمه کن مَسِیح هر مردی سَر و مِرْد هر ژنی سَر و خدا مَسِیح سَر. ۴ هر مردی کن اِشْتَن سَری آپشه و چی به دومله دوا بگر یا پیشگوی بگر، اِشْتَن سَری بی حورمت گردش. ۵ ولی هر ژنی سَرِتَسار دوا بگر یا پیشگوی بگر اِشْتَن سَری بیحورمت گردش؛ چی اِم کار، دِرسْت اِمی شیوار کن اِشْتَن سَری تاشْتَس ببو. ۶ اگم ژنی پپیشه کن سَرِتَسار ببو، پس پی اِشْتَن زلفون کتا اگَر؛ و امی خونه کن ژنیرا عیبه کن اِشْتَن زلفون کتا اگَر یا بناشه، پس پی اِشْتَن سَری دپوشامنه. ۷ مِرْد نیاید اِشْتَن سَری دپوشامنه، امی خونه کن آ، خدا صَفْت و شکوه و جلاله؛ ولی ژن، مِرْدی شکوه و جلاله. ۸ امی خونه کن مِرْد ژنیکا بوجود آمه نیته، بَلْگَم ژنه کن مِردیکا بوجود آمیه؛ ۹ و مِرْد ژنیرا خلق به نی، بَسْگَم ژن مِردیرا خلق بته. ۱۰ امی خاطر، فرشته اون خونه، ژن پی اِشْتَن سَریکا زاکینه نوشونی بدار. ۱۱ با اِم وجود، خداوندی دِلکا، نه ژن مِردیکا تاکه، نه مِرْد ژنیکا. ۱۲ هته کن ژن مِردیکا بوجود آمه، مِرْد نی ژنی واسیظنه بوجود آ، و اِم چین گِرد خداکار. ۱۳ شمه اِشْتَن قیضاوت بگر؛ ژنیرا دِرسْتَه کن سَرِتَسار خدا درگار دوا بگر؟ ۱۴ مگم طبیعت، اِشْتَن بَشْمَه

هَرَبَه مَذْبَح کا شَرِیک نه آیین؟ ۱۹ پس چمن منظور چه چیته؟ هَرْدَ چی اِی کن بوتی تقدیم بگن با آرزشه یا اِمکن بوت اِشْتَن با آرزشه؟ ۲۰ نه، چمن منظور اِمه کن بوت پَرستون قِربونیین خدا تقدیم نیین بَلْگَم پَریانون تقدیم بی، و آز نِمَی شمه پَریانوئه شَرِیک آبه. ۲۱ شمه نیئشا هِم خداوندی گولکا بِنَجَه و هِم پَریانون گولکا؛ شمه نیئشا هِم خداوندی سفرکا بَر و هِم پَریانون سفرکا. ۲۲ مگم بپیمون خداوندی غَیرتی اگرم؟ آمه خداوندیکا قودور تَرمیمون؟

۲۳ «گِرد چین جایز» ولی گِرد چین مَقْت نیئه. «گِرد چین روا آ» اَمّا گِرد چین بنا نیگِرد. ۲۴ هیچ گم اِشْتَن نفعی دومله مبو، بَسْکَم اِشْتَن خَمسوعه نفعی دومله بته. ۲۵ هر گورْدی کن قصابیکا بَجَرْتین، بی اِمکن اِشْتَن ووژدانیکا دِپَرسَه، آی بَر، ۲۶ امی خونه کن «زَمین و هر چی اِی کن چی دِلکار خداوندی شنه». ۲۷ اگم بی ایمانه آدمی بَشْمَه غذا هَرْدرا صَلا بَی و شمه نی بپِروئه کن بَشَه، هر چی کن شمه ن کا آزنا، بی اِمکن اِشْتَن ووژدانی خونه سِوالی دِپَرسَه، بَر، ۲۸ ولی اگم گسی بَشْمَه بواجه: «اِم گورْد بوتونرا قِربونی بته». آ گسی کن اِم گفی بَشْمَه ژشه ووژدانی خاطر، آی مَر ۲۹ اَلَبْت چمن منظور آ آدمی ووژدانه نه شمه ووژدان. امی خونه کن چیرا دِیَر شخصی ووژدان پی چمن رِخسْتِه را حِکم بگر؟ ۳۰ اگم شکر گِردنه هَرْدَ چی اِی بَرْدیم، چیرا پی آ چی اِی خونه کن چیرا خدا شکر بگم، بَمَن محکوم بگن؟

۳۱ پس هر چی اِی بردیرون، هر چی اِی بَنَیرون و یا هر کاری بگرون، گِرد اِم کارون خدا شکوه و جلال دوعه خونه انجوم بَدَر. ۳۲ هیچ گسی بَرَضَخ اِنگر، چه یهودی اِن، چه یونانی

آنجوم بَدَر.»^{۲۵} هِنْتَرکِه، سوری به دومله گولّه یِگِشّه وایش: «ام گولّه، تازّ عَهْدِیّه چمن خونی دِلکا. هر موقه کن ایکا پِنتیرون، چمن یادیرا اِنْتَر بَکَر.»^{۲۶} اِی خونه کن هر موقه اِم نونی بَر و اِم گولکا پِنجِه، تا زمانی کن خداوند هَنی وِیگِرِد، چِی مرگی اییلام بَکرون.

^{۲۷} پس هر کم آتِه کن دِرِست نییّه نونی بَر و خداوندی گولکا پِنجِه، خداوند عیسی خونی خاطر تقصیر کار بَبِیّه. ^{۲۸} هر گم نارْتَر از اِمکن نونیکا بَر و گولکا پِنجِه، بَشْتَن ورداورد بَکَر. ^{۲۹} اِی خونه کن هر گم بی اِمکن خداوندی تَنی تشخیص بَدَر، بَر و پِنجِه، اِشْتَن مَحْکومِتی هَرْدَشَه وِهِنَشَه. ^{۳۰} اِی خَاطِر کن خِلی شَمکا عِجَز و آزاری ایتِه و کاوَلَه اِی مَرَد ایتِه. ^{۳۱} ولی اِگم بَشْتَرَا حِکم اِگرمون، چَمّه سَر حِکم نَبِیّه. ^{۳۲} ولی اَموقه ایکا کن خداوند چَمّه سَر حِکم بَگِی، اَدَب بَبِیمون تا دِنیا اَدَمونّه مَحْکوم اَیْتِم.

^{۳۳} پس چمن برا اِن، وقتی هَرْدرا پِنْد وَر گِرِد آتِه، پِنْد مونتظیر بومونه. ^{۳۴} اِگم گسی وِشِشَه، اِشْتَن گکا غذا بَر تا شمه جَم آتِه پِنْدَنَه، مَحْکوم یِه باعِیث مَبو. بقیّه چیبون خونه نی، وقتی شمه وَر اَمِیم، بَشِمه باتیم.

روحانی یِه عطا اِن

۱۲ ايسه برا اِن نَبِیمه روحانیّه عطا اون خونه بی خبر بَه. ^۲ بَموستیرون وقتی کن بوت پَرست بیرون، گومراه آتِه بیرون، و گِنَگه بوتون ظَرَف اَشیرون، هر جور کن اَبِیّه بَشِمه دَرراکنین. ^۳ پس بَشِمه باتیمه کن هرگم

اَموج نییدا کن اِگم مِرْدی دِرارَ دِلَف بدار، چِیرا عَبِیّه، ^{۱۵} ولی اِگم ژِن دِرارَ دِلَف بدار، چِیرا اِیفتخار بَی؟ اِی خونه کن درارَ دِلَفی پوشامنیّه را ژنی شون دوغَیّه. ^{۱۶} ولی اِگم گسی بخا اِشْتَن سازی بَرَنه، پی بواجم کن اَمرا و خدا کلیسا اونرا اِنْتَر رسمی نیّه.

خداوندی سور

^{۱۷} اَمّا آ چِی ایکا کن ايسه بَشِمه حِکم بَگم، بَشِمکا تَرِیف نَمدا، اِی خونه کن وقتی شَمّه پِنْد وَر گِرِد آتِه، فایَد عَوُض، ضَرر بَداشتیرون. ^{۱۸} اول اِمکن دَرستمه وقتی پِنْد وَر کلیسا خونه جَم آتِه، شَمّه دِلکا بَرگه جدایی اِی دَرگِیست، و اِی تَلکه اِی باوَر بَگمه. ^{۱۹} شَمّه دِلکا جدایی پی ببو تا اِنْتَرکِه اِیّی کن واقِین اِیمان بَداشتین شَمّه دِلکا دیار آبو. ^{۲۰} وقتی کن شمه اِی چِگاکا گِرِد آتِه، خداوندی سوری هَرِد خونه نییّه ^{۲۱} اِی خونه کن عَذا هَرِد موقه، هر کِرَم شَمکا بی اِمکن دِیتری مونتظیربو اِشْتَن سوری بَرْدی، و اِم کار باعِیث بَی کن اِیّی نفر انشتا بَمَنْدی دِیتری مَسْت آرب. ^{۲۲} مَگم هَرِد وِهِنْرا شَمرا گه نی؟ یا اِم کن خدا کلیسا گِج بَحِیساب بوغَرْدیرون و دَس دَرِسه اَدَمون گِج بَکرون؟ بَشِمه چِه بواجم؟ شَمّه اِم کاریرا بَشِمه تَرِیف بَدَرَم؟ نه نَمکَرِد.

^{۲۳} چون آ چِی اِی کن آز شَمّه دَسْت اَدامه، خداوندیکا وِیگَتمه، کن عِیسای خداوندِشون آ شَوی کن بی غَنیمی تَسْلیم اَکَرَد، نونی پَگِشَه ^{۲۴} و شکر گِرِد به دومله پزارنِستِشَه و وایش: «اِمه چمن تَن شَمّه خونه. اِم کاری چم یادیرا

عوضو مبو. ۱۶ و اگم گوش بواجه، «چون آر چم نیمه، تئی شن نیمه»، ام دلیل نبین کن تئی عوضو مبو. ۱۷ اگم گرد تن چم پی، چنتر آشامونه دَرسته؟ و اگم تن گرد گوش ببو، چنتر ابیه بو آگرد؟ ۱۸ ولی اِنترکه خدا تئی اعضا اَتر کن اِشتن آپیش به، ایله ایله، تنیکا آناشه. ۱۹ اگم گرد ای عوضو بیته، تن چنتر بوجود آی؟ ۲۰ اما عوضون خِیلی ابیه، در حالی کن تن ایله یه. ۲۱ چم نییشا بالی بواجه، «بته نیازم نییه!» و گله نی نیشا لِنگی بواجه، «بتمه نیاز ندارم!» ۲۲ بر عسک، تئی آ عوضون کن عِجز نمود دَرَن، بَرک واجیتر ابیه. ۲۳ و تئی آ عوضون کن گمون بکمون گم حورمَتینه، اوون خِیلی حورمت بکمون، و آ عوضونی کن خاص نیئه، ویشتر رسیدگی بکمون؛ ۲۴ ایسه اِمکن چمه خاصه عوضون اِنتر رسیدگی نپیشون. ولی خدا تئی اَن منظم سی آگردشه کن ویشترین حورمت عوضونی شن ببو کن کم حورمتین، ۲۵ تا تنیکا جدایی مبو، بَسگم تئی عوضون ای انداز تَند فکریکا بیون. ۲۶ و اگم ایله عوضو عذاب بگشه، عوضون گرد بینه عذاب بگشن؛ و اگم ایله عوضو حورمت بدار، گرد خَش اَنب.

۲۷ اِنترکه، شمه مَسیح تَنیرون و هر کِرم ایله به ایله، چی عوضویکا هِستِیرون. ۲۸ خدا کلیسا کا، اولیکا رسولن، دووم پیغمبرن، سووم موعلمین؛ دومله موعجیزاون آنجوم دوعه خَتر، چی به دومله شفا دوعه عطاان و کارتری دوعه و مودیریت و موختلیفه زبانونه گف ژ تَین کردشه. ۲۹ مگم گرد رسولین؟ گرد پیغمبرین؟ مگم گرد موعلمینه؟ مگم گرد موعجیز گرد خَتری دارن؟ ۳۰ مگم گرد شفا دوعه عطا بداشتینه؟ مگم گرد موختلیفه زبانونه گف بژن؟ گرد ترجمه بگنه؟

خدا روح واسیطنه گف بژنه، هرگز عیسی لَنت نییدا، و هیچ گم غیرآز خدا موقدسه روح واسیطنه نییشا بواجه: «عیسی خداوند.»

۴ عطا اِن موختلیفینه، ولی روح هَیه؛ ۵ خیدمِین موختلفین، ولی خداوند هَیه؛ ۶ کارن موختلیفینه، اما هه خدا ا کن گرد آدمون، هَمه چییکا زبق دَر.

۷ خدا روح اَیر آبه هر گسیرا، گرد آدمون منفعتی خونه، بی اَندا. ۸ اِمی خونه کن ای نفیرا خدا روح واسیطنه، کلامی حکمت اَندا، دیتر گسیرا، هه روح واسیطنه کلام مَرِفت عطا بی، ۹ و دیتر گسیرا نی هه روح واسیطنه ایمان، و دیتر شخصی نی، هنی هه روح واسیطنه، شفا دوعه عطاان. ۱۰ ای نفری موعجیز اون آنجوم دوعه خَتر آدوعه ببیه، و دیتر کسی نی پیشگوی گرد، و به دیتر شخصی روحون تَشخیص دوعه خَتر. دیتر شخصی موختلیفه زبانون گف ژ و به دیتری موختلیفه زبانون ترجمه کرد اَندا. ۱۱ اِمون گرد هه ایله روح واسیطنه کن خدا روخه زبق بگتن، و هته کن اِشتن آپیشه اوون رَست بگی، و هر گمی ببخِستی.

ایله تن، وِر اعضا نه

۱۲ اِمی خونه کن هر چنه تن ایله یه، و وِر عضوونکا سی آبیته؛ و تئی گرد عوضون، هر چنه وِرن، ایله تَنین. مَسیح نی اِنتریه. ۱۳ اِمی خونه کن آمه گرد، چه یهود و چه یونانی، چه وِزیر و چه آزاد، ایله روح نه غسل تعمید گتمونه تا ایله تن بَیم؛ و آمه گردی ایله روح کا هِنجامونیشونه. ۱۴ اِمی خونه کن تن ایله عضوی نه سی آبه نیته، بَسگم وِر عضوونکا سی آبیته. ۱۵ اگم لِنک بواجه، «چون از بال نیمه، تئی شن نیمه»، ام دلیل نبین کن تئی

ناچیز؛ ولی زَمانی آرزوست کن کامیل بَزَنیم، هَتّه کن خدا، چمن خونه کامیل گِرد چبیون بَزَنیّه. ۱۳ پس ایسه، اِم سه چبی بَمندیّه: ایمان، اومید و موحبت. ولی گِردیکا یال تر موحبتّه.

پیشگوی گِرد و دیتَر زَبانوئّه گف ژ

۱۴ موحبتی دومله بَبّه و روحانیّه خَلا اُون، غَیرتَبَنه بَبیّه، بَخصوص اِمکن پیشگوی بَکَر. ۲ چون آ کن دیتَر زَبانوئّه گف بَزی، آدموئّه گف نیژ بَلگم خدانه گف بَزی. اِمی خونه کن هِچ کِرم چی گفیکا سَر آنیگَنست؛ ولی آ آدم خدا روح واسیطَنه کا رازون وَاِته. ۳ ولی اگن پیشگوی بَکی، دیتَر اینسانوئّه، چوون بنا گِرد وتشویق گِردرا گف بَزی و آوون آلاونه. ۴ آ کن دیتَر زَبانوئّه گف بَزی بَشت بنا بَکی، ولی اگن پیشگوی بَکی کلسیا بنا به باعیت بَی. ۵ ایسه آز بَبیمه کن شَمّه گِرد، دیتَر زَبانوئّه گف بَزنه، ولی ویشتر بَبیمه کن پیشگوی بَکَر. آ کن پیشگوی بَکی، اگسیکا کن دیتَر زَبانوئّه گف بَزی یال تر، مگم اِمکن ترجومه بَکَر تا کلسیا بنا به باعیت ببو.

۶ بران، ایسه اگم آز شَمّه وَر بام و دیتَر زَبانوئّه گف بَزَنم، شَمّه چه بَر اِی بَرَدیرون، مگم اِمکن موکاشیفه یا دانایی یا پیشگوی یا آموچی شَمرا بدارم؟ ۷ حتی بی جانه سازون نی هِنته لله و چنگ، اگم اوون دِرست نَزَن، چَنتر بَبیه سَر اگَنستِه کن چه آهنگی کان ژ؟ ۸ اگم زَرنا چاگه سَسی نَدِر، کی جَنگستِرا آماد آزین؟ ۹ شَمّه خونه را نی اِنتریه. اگم شَمّه زَبانیّه گف بَزنه کن نییب بی فهمستِه، چَنتر بَبیه اِی نفر شَمّه گفیکا سَر اگَنستِه؟ اِمی خونه کن اِمی بَمندیّه کن هَوانه گف بَزنه. ۱۰ شَکی نییه کن دِنیا دِلکا موختلیفه زَبانی هِستینه، هِچ کِرم اوونکا بی مَعنی نیئه. ۱۱ ولی اگم نِشام دیتَری گفی مَعنیکا

۳۱ ولی شَمّه گِرد اِشتَن اِشتیاقینه یالّه عَطّا اُون دومله ببه. و آز چاکترین راه بَشَمّه آمونم.

موحبتی راه

۱۳ اگم اینسانون و فرشتّه اُون زَبانیّه گف بَزَنم، ولی موحبت مدارم، هِنته صَدا دار سنجی و تَیه تبلی شیواریمون. ۲ اگم پیشگوی گِرد خَتری بدارم و بَشام گِرد رازونکا و دانایی کا سَر اگَنم، و اگم اِنتر کامیلّه ایمانی بدارم کن بَشام کومون تِم دَرورَم، ولی موحبت مدارم، دَداریمه. ۳ اگم گِرد اِشتَن دارایی صدقه بَدَرَم و اِشتَن تَی آرا پَسته اُون دَست بَدَرَم، ولی موحبتم ببو، مِرا هِچ فایده اِی نیشه.

۴ موحبت صبور و مِربانه؛ موحبت زَر نییرد؛ موحبت پوزنیتدا و یالّه نار نییه. ۵ موحبت بی آدب نییه و اِشتَن منفعتی دومله نی؛ موحبت آنییس رَنگست و اِشتَن دِلیکا کینه نیگت؛ ۶ موحبت بَدی گِردکا خَش آنین، ولی حَیقتینه خَشی بَکیه. ۷ موحبت گِرد چبیون تحمل بَکی، موحبت گِرد چبیون باور بَکی، اوزون اومید بَداشتی و گِرد چبیون تاو بوغردییه.

۸ موحبت هِچ موقه تَمون آنین. ولی پیشگو اِین نیفیت بَبینه، و زَبان تَمون آتَب ودانایی هِچ آزین. ۹ اِمی خونه کن چَمّه دانایی ناچیز و چَمّه پیشگوی نی ناچیز؛ ۱۰ ولی هه موقه کن کامیل با، ناچیز نیفیت آرب. ۱۱ آموقه کن فِلّه خِردنی بیمه، هِنته خِردنون شیوار گف اَرَنیمه و خِردنون شیوار فکر اگریمه و هِنته فِلّه خِردنون شیوار دلیل آوریم. وقتی کن مرد آبیم، خِردنه رفتاری آهشتمه. ۱۲ چون آچی اِی کن ایسه کامون ویند، هِنته آوینّه دِلکا عکسی شیوار؛ ولی زَمانی آرزوست کن اِشتَن نَ کا بَویندیمون. ایسه چمن دانایی

آبون و گرد دیر زبانونه گف بژن، و ام مینکا گسنى كن هیچ چيكا خبر ندارن و بی ایمانه آدمی مجلسی دلّه دران، نینوات كن شمه توریرون؟^{۲۴} اما اگم بی ایمانه آدمی یا آینی كن هیچ چيكا خبرشون نییه وقتی كن گرد پیشگوی بگنه مجلسی دلّه دران، شمه گرد آدمی فانع به باعیث بیرون، كن گناخکار و گردی ناریکا دیوون آرین،^{۲۵} و آدمی دلی رازن دیار آرین. آموقه ایشتن صفتینه زمینی سدر برگیست و خدا پرستش بگنه و ایلام بگنه كن: «حقیقتن خدا شمه دلکار.»

^{۲۶} برا ان، پس چمن منظور چه چیه؟ هنگومی كن یند ور گرد آیرون، هر گم ستایش کرد سرودی، آموچی، موکاشفه ای، زبانی و یا ترجمه ای دار، این گرد بی کلیسا بنا کرد خونه استفاد ببو.^{۲۷} اگم گسی دیر زبانونه گف بژنه، د یا نهایت سه نفر، آ نی نوبتی نه گف بژنه و ای نفر بی ترجمه بگر.^{۲۸} ولی اگم موترجم نه، هر کرم آوونکا بی کلیسا گف بژنه و ایشتن دلیکا خدانه گف بژنه.

^{۲۹} برز، د یا سه نفر اینیکا كن پیشگوی بگن گف بژن و دیرن چوون واته گفی بسنجن.^{۳۰} و اگم دیر آدمی كن اچگا نشته یه موکاشفه ای ویگر، اولته گف آرن بی سکوت بگر.^{۳۱} ای خونه كن گرد بشارون نوبتینه پیشگوی بگر تا گرد آموچ بیگن و گرد تشویق بیون.^{۳۲} نبی اون روح، نبی اونکا فرمون بته.^{۳۳} ای خونه كن خدا، هر ج و مرجی خدا نییه، بلكم صلح و سلامتی خدایه، هته كن گرد موقدسون کلیسا اونكا انتریه.

^{۳۴} ژن بی کلیسا ساکیت بومون. ای خونه كن آیشون گف ژ ایجار آدوعشون نییه، بسکم بی هته كن شریعت باتی، ایطاعت یکن.^{۳۵} اگم بیپشون چی ای آموچ بیگن، ایشتن شوکا

سر آگیم، بینه گف آرنینه خلکیمه و آنی مرا خلکته.^{۱۲} شمه خونه را نی انتریه. ای خاطر كن خشینه خدا ایر آبه دمله ایرون، تقلا بگر تا کلیسا بنا گردکا ترقی بگر.

^{۱۳} پس آ كن دیر زبانونه گف بژی بی دوا بگر، تا ایشتن گفون ترجمه گرد بشا.^{۱۴} ای خونه كن اگم آز دیر زبانونه دوا بگم، چمن روح دوا بکی، ولی چمن عقل بر ای نیبیرد.^{۱۵} پس بی چبگرم؟ چمن روح نه دوا بگم و عقلینه بی دوا بگم؛ چمن روحنه ستایش کرد سرودی بخندیم ولی عقلینه بی ستایش کرد سرودی بخندیمه.^{۱۶} غراز ام، اگم ته روح دلکا کایشه شکر واته، چنتر گسی كن اشته گفیکا سر آنیگنست، اشته شکر واترا آمین بواجه؟ ای خونه كن نیترنی ته، چه کاش واته!^{۱۷} چون ته یرست شکر بکشه، ولی اشته شکر گرد دیر گسی بنا گرد باعیث نیین.^{۱۸} خدا شکر بگمه كن شمه گردیکا ویشتر دیر زبانونه گف بژم؛^{۱۹} ولی ای بموستیم كن کلیسا پنج کلمه ایشتن عقلینه گف بژم تا دیر گسون آموچ دوغم ببو، پیتر تا امكن هزاران گلمه دیر زبانونه بواجم.

^{۲۰} بران، فکریکا خردن مبه، بسکم بدی گردکا خردن ببه. ولی فکریکا بی یال ببه.^{۲۱} توراتیکا نوشته آبه:

«خداوند باتی،

دیر زبانونه

و خلکی لپوونه

ام قامینه گف بژمه.

حتی این بی بمن گوش آنیندا.»

^{۲۲} پس دیر زباین، ایماندارون خونه را نشونه نیه بسکم بی ایمانون خونه یه؛ ولی پیشگوی ایماندارون خونه را نشونه یه و بی ایمانون شن نیه.^{۲۳} پس اگم کلیسا گرد آدمی یند ور جم

۹ اِیِ خونه کن آز رسولون دِلکا گِچترینیمه،
و حتی لِیاقتم نییه بَمَن رسول خِله یکن، اِیِ
خاطر کن خدا کلیسا آیدت و آزار اکریمه.
۱۰ ولی اِیِ کن ایسه هستیم خدا فیضی خونه
آ، و چی فیض مِرا بی بَر نَبه. بر عسک، آز گِرد
آوونکا چتین تَر کارم کرد، ولی نه اِشتن، بَسکم
خدا فیضی خونه، کن بَیمه دَر. ۱۱ پس چه آز
چه این، آمه اِنتر موعیظه بَکمون و شمه آته
ایمان بوعدردیرون.

مردان زند آبون

۱۲ ایسه اگم ایلام بَبیه کن مسیح مرداونا
زند آبه، چنتریه کن بعضی شَمکا بانینه مردان
زند آنیَب؟ ۱۳ ولی اگم مردان زند آنیَب،
پس حتی مسیح نی مرداونا زند آبه نیه. ۱۴ و
اگم مسیح مرداونا زند آبه نیه، پس هم چمه
موعیظه هیچه، هم شمه ایمان هیچه. ۱۵ آمه
حتی خدارا دروعه شاهید بحیساب بَبیمون،
اِیِ خونه کن خدارا شاهیدی آدامونه کن
مسیحش مرداونا زند آگرد، کن اگم مردان
زند آنیَب، پس خدا مسیحش زند آگرد نیه.
۱۶ اِیِ خونه کن اگم مردان زند آنیَب، پس
حتی مسیح نی زند آبه نیه. ۱۷ و اگم مسیح زند
آبه نیه، شمه ایمان هیچه و شمه هنی اِشتن
گناخونکا هستیرون. ۱۸ پس آینی کن مسیح
دِلکا ایمان دارینه و مردین، نیفله آیین. ۱۹ اگم
تاگه آمه اِم زندگیکا به مسیح امیدمون هسته،
آمه دیر آدمون گِردیکا بدبختیمون.
۲۰ ولی مسیح واقعی کن مرداونا زند آبه
یه و آ اولین گسیه کن مرد به دومله زند آبه
یه. ۲۱ چون هته کن مرد ایله اینسانی واسیطنه
آمه، مرداونا زند آبه نی ایله اینسانی واسیطنه
آ. ۲۲ چون هته کن آدمیکا گِرد بَمردینه، مسیح
دِلکا نی گِرد زند آتب. ۲۳ ولی هر گم اِشتن

گه دِلکا دَرسن؛ اِیِ خونه کن ژنیرا عیبه کن
کلیسا گف پَرنه.

۳۶ مگم خدا گلام شَمکا آمیه، یا تاگه بَشمه
آرسَته؟ ۳۷ اگم گسی بَشتن پَیمبر یا آدمی
بموسی کن خدا روح بداشته، آپی تایید بگر
کن آچی اِیِ کن شَمرا بنوشتیم حکمیه کن
خدا ظرفیکار. ۳۸ اگم گسی اِیِ قبول نگر، آ
اِشتن نی تایید نیَب.

۳۹ چمن بران، پس گِرد اِشتن غَیرتیه
پیشگوی گِرد دومله به و دیرت زبانیته گف ژ
ناری مگر. ۴۰ ولی گِرد چین پی درست و نظمو
ترنبینه آنجوم ببو.

مسیح زند آبه

۱۵ بران، ایسه بَبیه انجیلی کن شَمرا
موعیظم کرد، شَمرا یاد آقیم، هه
انجیل کن قبول کردرون و چی سر آمبسترون
۲ و چی واسیطنه نیجات بگتیرون، البت اگم آ
کلامی کن بَشَمرا موعیظم کرد، آمبست غم بز.
غیرآز اِم، ددار ایمایرون وردیه.
۳ اِیِ خونه کن آز موهم ترین چی اِیِ
کن بَمَن آرسَته، شَمرام ایلام کرد: اِم کن
مسیح هته کن موقدسه نوشته اونا آمیه،
چمه گناخون راکا مرد، ۴ و اِم کن دَین به، و
اِمکن هه موقدسه نوشته اون واثنه، سوومه
روحیکا مرداونا زند آبه، ۵ و اِمکن بَشتیش
کیفارا کن بی پطروس نی باتین، آبر آگردشه و
چی به دومله آدائر شاگردیرا آبر آبه. ۶ چی به
دومله هنی دیر گِرا پانصد گله برا اونرا دیار
آبه. خلیلین آوونکا هنوزنی زند آینه، هر چته
تیگی اِیِ اونا مرد این. ۷ دومله یعقوپرا آبر
آبه و چی به دومله رسولون گِردیرا، ۸ و آخریکا
مرا نی کن هنته خردنی کن نارس زندشون ببو،
آبر آبه.

تنی کن زند آبو

۳۵ ولی ای نفر دَرپرسست: «مردان چنتر زند آنب و چنتر تنی نه آن؟» ۳۶ آی ناقم! آچی ای کن بگشتیش، تا نیمر زند آنین. ۳۷ آچی ای بگشتیش، آتنی کن پی ببو نیته، بلگم تاگه دونه یه، ایسه گندیم ببو یا دیتر دونه ان. ۳۸ ولی خدا آدونه را، تنی که اِشتن بی اینخاب کردشه آردا و هر دونه ای را ایله تن، چی مخصوص آردا. ۳۹ ای خونه کن تنن گرد ایله نیته. آدمونا ایله مودیل تن هسته، حیوونونا دیتر مودیل و پنداونرا دیتر مودیلی؛ ماین نی دیتر مودیلی تن بداشتین. ۴۰ هِنترکه، آستامونیه تنن و زمینه تنن وجود بداشتین. ولی آستامونیه تنن شکوه و جلال ای جور و زمینیه تنن شکوه و جلال ای جور دیتر. ۴۱ آختاوا اِشترا شکوه و جلال بداشتی، مانگ اِشتن شکوه و جلال، و اِسترا ان نی اِشتن شکوه و جلالی بداشتینه؛ ای خونه کن هر اِسترا شکوه جلال دیتر اِسترا نه فرق بگی.

۴۲ مرداون زند آبه خونه نی اِنترته. آچی ای کن گشته بی، پوسته آرن؛ و آچی ای کن زند آرب، پوسته آنین. ۴۳ ذیلَتنه گشته بی، عیزَتنه راست آرن. عِجَرگیرینه گشته بی، زیقینه راست آرن. ۴۴ نفسانیه تن گشته بیته، روحانیه تن راست آرن. اگم نفسانیه تن وجود بداشتی، روحانیه تن نی وجود بداشتیه. ۴۵ هته کن توراتیکا نوشته آبه: «اولین اینسان، یعنی آدم، زند موجود آبه؛» آخرین آدم، روحی آبه کن زندگی در. ۴۶ ولی اولیکا روحانی، نامه بَسگم نفسانی آمه، و چی به دومله روحانی آبه. ۴۷ اولین اینسان زمینیکا به و خاکیکا؛ دوومین اینسان آستامونیکار. ۴۸ هته کن خاکیه اینسان هسته، آینی کن خاکی اینه

نوبه موقه: اولیکا مسیح کن نوبر به؛ و چی به دومله، چی آمه هنگوم، آینی کن مسیح شنینه زند آبون. ۲۴ چی به دومله اخیر زمان آررست، اموقه ای کن پادیشای خدای دَد دست آردا، یعنی اموقه کن هر حکومت و زاکین و قدرتی نیفیت بکته. ۲۵ ای خونه کن آپی تا زمانی کن گرد اِشتن غَنیمون پابن برگر، سلطنت بگر. ۲۶ آخرین غَنیم کن پی نیفیت آبو، مرگه. ۲۷ ای خونه کن خدا «گرد چیون چی فرمون و چی لنگون بنیکا آناشه.» ولی وقتی کن باقی «گرد چیون چی فرمون آکردشه و چی پا بنیکا آناشه»، دیار کن خدا اِشتن، آ کن گرد چیون مسیح لنگون بنیکا آناشه، دَرتر نیگت. ۲۸ هنگومی کن گرد چیون بیکا فرمون بِن، پس زوعه اِشتن نی آگسی فرمون بَبیته کن گرد چیونیش چی لنگون بنیکا آناشه، تا خدا گل در گل ببو.

۲۹ اگم نه، مردومی منظور مرداون نیابت عَسَل تعمید گته چه چییه؟ اگم مرد ان زند آنون، چیرا مردوم چوون نیابت تعمید بگنین؟ ۳۰ و یا چیرا آمه هر ساعتیکا اِشتن جانی خطریکا دَمونفند؟ ۳۱ برا ان، آ اِفتخاری کن چمه خداوند مسیح عیسی دلکا شمه خونه بداشتیمه، چی سر قسم بردیمه کن از هر روج کام مرد. ۳۲ اگم چمن جنگسته شهر اُفسسی آدمونه کن اشیا شیوار بین، چه بر ای ایکا بردهمه؟ اینسانی چَمیکا کام گف ژ، اگم مردان زند آنینب،

«پَر بَرَمو و پنجم

ای خونه کن سَف سه بَمردیمون.»

۳۳ گول مَر: بَد آدمیه همنشین به، چاگه اخلاقی مِچم بگته. ۳۴ اِم دَدار گفونکا کن چوون خونه مست آبه ایرون، عقلی سر پَرَو دِ گناخ نگر؛ ای خونه کن بعضین هستینه کن خدا اَنِیَرنی ای باتیمه تا شرمند آبه.

ای گنار پَر و اِشَن وَر غَم بَر، تا هَنگومی کن
شمه وَر کام آمه، دِ لازم مَبو خلا اون جَم
آگَر. ۳ وقتی آمیم، آینی کن شمه آوون ایتما
بداشتیرون موعرفی نامه اِنی آمدا و آوون شمه
خَلا اوَنه شهر اورشَلیمیرا روَنه آمکرد. ۴ اگم
صلاح ببو کن آز بشوم، آز نی آوونَه بَشیمه.

نَقْشَه اِن سَفَرِیرا

۵ وَلَته مقدونیه کا دیوَرِد به دومله شمه
وَر بومَهه، اِمی خونه کن مقدونیه کا دَمیوَرِد.
۶ شاید مودتی شمه وَر بومونم، ویا حتی
زومستونی شمه وریکا آخر اگم، تا بَمَن چمن
سَفَرِیکا هر جگا ایرا کن ببو، بَمَن کارِیری بدر.
۷ چون نَبیمه ايسه راه دِیوَر شمه ویندرا بام.
بَلگم اومید بداشتیمه، اگم خداوند بپیا مودتی
شمه وریکا بومونم. ۸ ولی تا پَنَنیکاستی عید،
شهر اِفِسوسیکا بَمَندیم. ۹ اِمی خونه کن یالَه
بَرَنگایی خیدمت کرد را مِرا آج آبه یه کن چاگه
بَر اِی بداشتیه، و غَنیمین ورین.

۱۰ وقتی تیموتائوس آمه، اینه جوری رفتار
بگَر کن شمه وریکا چی ایکا تَنه و سَه دَنگِیه.
چون اِنی چمن شیوار خداوندی کاری کا آنجوم
دوعه؛ ۱۱ پس گسی تِی گِچ بَحِساب مَوَر. تِی
سَقَه جان سَفَرِیرا بِنَه تا هنی چمن وَر آگَرِد؛
اِمی خونه کن آز و بران چِی اینتِظارِیکامون.

اَخِرین نَصِیحَتین

۱۲ و ايسه چمه برا آپولوسی خونه، تِی بَرک
خاشتو خاز گِردمه کن ایلَه دِیَر برا اوَنه شمه
وَر با، ولی هیچ جوَر راضی دَنَرمه کن ايسه با.
هر موقه فرضت گِردشه، بومِیه.
۱۳ هوش بَهه؛ ایمانیکا آمبست بومونه؛ مِرِد
بَهه و قودور آبه. ۱۴ شمه گِرد کارِن موحَبَتینه
ببو.

نی هَتَه اِین؛ هَتَه کن آستامونییه اِینسان هِسْتَه،
آینی کن آستامونی اینه هَتَه اِین. ۱۵ و هَتَه
اِی کن خاکیه اِینسانی صَفَتی بَشَتَنکا گِیمون،
آستامونییه اِینسانی صَفَتی نی بَشَتَنکا بگتیمونه.
۱۶ برا اِین، اِمی بَشَمه باتیم کن جندک و خون
نِیَشا خدا پادیشایی وارث آبو و آچی اِی کن
نیفیت بَبی، نِیَشا آچی کن نیفیت اَنبِیب
وارث ببو. ۱۷ گوش آدَر! بَشَمه رازی باتیم: آمه
گِرد نِیمَر، بَلگم گِرد تبدیل بَبیمون. ۱۸ جخت و
ایله مِیجَه ژکا، اَموقه کن اَخِرین زَرنا سَس بَر.
اِمی خونه کن زَرنا سَس بَررا و مِرِد اِن زَنَد آبون
و دِ نیفیت اَنبِیب و آمه تبدیل بَبیمون. ۱۹ اِمی
خونه کن اِم تَن کن نیفیت اَرَبین پِی آ تَی کن
نیفیت اَنبِیبین دگر و اِم فانیه تَن پِی آ تَی کن
فانی نییه دگر. ۲۰ وقتی کن اِم تَن کن نیفیت
اَرَبین آ تَی کن نیفیت اَنبِیبین دَرکُرد و فانیه تَن آ
تَی کن فانی نییه دَرکُرد، اَموقه اِشعیای پِیغَمبر
اَنوشتَه آنجوم بَبیه کن باتی: «پیروزی مِرگش
وِیَرد.»

۲۱ آی مِرگ، اِشْتِه بَرِد کِرم جگاکَر؟
و آی مِرگ، اِشْتِه گِشْتِه کِرم جگا؟»
۲۲ مِرگی گِشْتِه گِناخَه و گناخی زبق شریعتَه.
۲۳ ولی خِدارا شُکر کن چمه خداوند عیسی
مسیح واسِیظَنه آمه پیروزی دَر.
۲۴ پس، چمن خاجتیه بران، آمبست و پاپند
بَهه، اوزون خداوندی کاری ویشْتَر و ویشْتَر
اَنجوم بدر، اِمی خونه کن بَموستیرون شمه
زَمَت خداوندی دِلکا ددار نییه.

خَلا اِن موقدسونرا

۱۶ ايسه موقدسونرا خَلا اون جَم آگَرِد
خونه: شمه نی آچی اِی کن غلاطیه
کلیسااونرا وایتمه، آنجوم بدر. ۲ هفته اولَه
روجیکا، هر کِرم شَمکا اِشَن درآمدی اَندار تَلکه

سلامین

۱۹ آسیا کلیسا إن شَمرا سلام بدان. آکیلا و پریسکیلا و هنته نی کلیسا ای کن چوون گکا آنجوم بی، بَشَمه خداوندی دِلکا گرمه سلامی بدانه. ۲۰ برالنی کن إم چگا کانه گِرد شَمرا سلام بدان. موقَدسه ماچینه نه یَندِ سلام بواجه. ۲۱ آز، پولوس، اِشَن دسَخَطینه إم سلامی شَمرا بیوشتیم. ۲۲ لَنت آگسیرا کن خداوندی زی یدار. چمه خداوند، یِه! ۲۳ خداوند عیسی فیض شَمنه دَریبو. ۲۴ چمن موحبت مَسیح عیسا کا شَمه گِردی هَمراه ببو. آمین.

۱۵ بَموستیرون کن اِستِفاناسی گه آدَمین اولین گسینی بینه کن ولته آخائِه کا ایمان وردشونه، و اَین بَشَتَنِشون موقَدسون خیدمت گِردِرا وقف کردشون. آی برالان، بَشِمکا خاشتو خازمه ۱۶ اِنتر گسونکا اِطاعت بگر و هِنترکه هر گمی کن إم خیدمتیکا همکاری بکته و رَمَت بگشتی، چی فرمون ببه. ۱۷ اِستفاناس و فورتوناتوس و آخائیکوسی آمه کا حَشیمه، اِمی خونه کن شَمه تیه چگاشون پور آگردیه. ۱۸ اَین چمن روح و هنته نی شَمه روحی تار آگردشون. اِنتر آدمون حورمتی غم بَر.

